

Dosarul nr. 3ra-878/2021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (V. Chisilița)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Minciuna, E. Palanciuc, I. Muruianu)

DECIZIE

17 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecători

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Nina Vascan
Nicolae Craiu
Victor Burduh

examinând recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
Societatea cu Răspundere Limitată „Doru Trans” împotriva Serviciului Fiscal de
Stat cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil,
împotriva deciziei din 28 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 08 decembrie 2018, SRL „Doru Trans” a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat, solicitând anularea deciziei
Serviciului Fiscal de Stat nr. 262 din 12 septembrie 2018.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 25 aprilie 2018, Serviciul Fiscal de Stat, a
dispus inițierea controlului fiscal nr. DICF-192506/25, prin metoda tematică la
SRL „Doru Trans” privind relațiile economice cu SRL „Garma Grup”.

În urma controlului la 18 mai 2018, a fost întocmit actul de control
nr. 3-511267, potrivit căruia a fost constatat că SRL „Doru-Trans” practică
activitatea de atreprenoriat și anume prestarea serviciilor de transport rutier în baza
licenței AMU nr. 053285, valabilă până la 31 decembrie 2022.

A relatat că, Serviciul Fiscal de Stat a mai indicat în actul său de control, că
conform actelor prezentate, SRL „Doru Trans” a prestat servicii de transport rutier
(alcool etilic, fracție etero-aldehidică) întreprinderii comerciale „Garma Grup” în
baza contractului nr. 24 din 01 august 2016, pe ruta Fîrlădeni, r-1 Hîncești - YAL
parcul de producție „Otaci-Business” în perioada 26 august 2016 - 31 noiembrie
2016, în sumă de 91000 de lei, pentru care a fost achitată prin virament suma de

56000 de lei, iar la 31 decembrie 2016 datoria SRL „Garma-Grap” față de SRL „Doru Trans” constituia 35 000 de lei.

În actul de control s-a mai menționat că, potrivit materialelor cauzei penale nr. 2016030338, la 26 mai 2016, pe traseul Cimișlia - Hîncești a fost stopat autotractorul de model „Xxxx” cu nr/î XXXX, care tracta semiremorca de tip cisternă cu nr/î XXXX, ce aparține SRL „Doru Trans”, în care se transporta un lichid incolor, cu miros specific de alcool, în volum de aproximativ 30 000 litri, care potrivit raportului de expertiză nr. 34/12/1 din 21 noiembrie 2016, lichidul transportat reprezintă alcool etilic cu concentrația de 96% volum, iar la volanul autotractorului se afla șoferul Leahu Nicolae, care era angajat în calitate de șofer profesionist în cadrul SRL „Doru Trans” în baza contractului individual de muncă din 02 ianuarie 2014. Conform procesului-verbal de audiere a bănuitului din 15 decembrie 2016, Leahu Nicolae, a declarat că la 26 mai 2016, între ora 18-19, aflându-se la garajul întreprinderii a primit indicații de la Ștefanucă Vitalie, angajat al SRL „Doru Trans”, de a se deplasa la fabrica de producere a alcoolului etilic din s. Fîrlădeni cu autotractorul de model „Xxxx” cu nr/î XXXX și semiremorca cu nr/î XXXX, unde în cisternă au fost încărcate circa 30 000 litri de lichid. Între ora 20:00 - 23:00 de la fabrica de producere a alcoolului, a primit indicație de a se deplasa spre or. Hîncești, unde la stația de alimentare „Lukoil” urma să primească actele pentru marfă, însă ulterior pe traseul Cimișlia - Hîncești a fost stopat de colaboratorii de poliție.

Serviciul Fiscal de Stat a conchis că în evidența contabilă a SRL „Doru Trans” nu au fost reflectate venituri pentru prestarea serviciilor de transport la 26 mai 2016, nu a fost eliberată foaie de parcurs pentru autocamioane, nu a fost reflectat la intrări alcool etilic în cantitate de 30 000 litri, indicând și faptul că nu au fost reflectate prevederile art. 8 alin. (2) din Codul fiscal precum și art. 2 și art. 17 alin. (1), (3) din Legea contabilității nr. 113 din 27 aprilie 2007.

La fel, Serviciul Fiscal de Stat a stabilit lipsa parțială a evidenței contabile pentru perioada lunii mai 2016, manifestată prin neeliberarea foii de parcurs pentru transportarea alcoolului etilic la 26 mai 2016 și neînregistrarea în evidența contabilă a alcoolului etilic în volum de 30 000 litri, lipsa licenței pentru prestarea serviciilor de transport rutier contra cost și anume pentru exploatarea semiremorcii de tip xxxx cu nr/î XXXX.

La 13 iunie 2018, Serviciul Fiscal de Stat, urmare a examinării actului de control fiscal din 18 mai 2018, a decis prelungirea cazului de încălcare a legislației cu 30 zile, ulterior la 25 iunie 2018, Serviciul Fiscal de Stat adoptând decizie asupra cazului de încălcare fiscală și a dispus suspendarea cazului de încălcare fiscală conform actului de control din 18 mai 2018, cu efectuarea unui control repetat.

A menționat că, Serviciul Fiscal de Stat, efectuând controlul repetat în cadrul SRL „Doru Trans”, a fost finisat cu actul de control nr. 3-563061 din 08 august 2018, însă careva acte suplimentare nu au fost examinate, precum și circumstanțe noi nu au fost stabilite.

În opinia reclamantului actul de control al Serviciului Fiscal de Stat din 08 august 2018, este absolut identic cu cel din 18 mai 2018, în ceea ce ține de constatări și administrări de acte, mai mult, pârâtul a făcut referire în actul de

control din 08 august 2018, la prevederile art. 120 din Codul fiscal, care instituie subiecții impunerii la plata accizelor, persoanele juridice și persoanele fizice care prelucrează și/sau fabrică mărfuri supuse accizelor pe teritoriul Republicii Moldova, persoanele juridice și persoanele fizice care importă mărfuri supuse accizelor precum și prevederile art. 128 alin. (1) din Codul fiscal, în redacția legii la data încălcării, invocând că este în drept să sechestreze mărfurile pasibile impunerii cu accize, mijloacele de transport în care au fost depistate mărfuri supuse accizelor și care se află la dispoziția sau în folosința persoanei juridice sau persoanei fizice, dacă această persoană nu poate prezenta dovezi de achitare a accizelor. Persoana cu funcții de răspundere este obligată să elibereze o înștiințare scrisă de sechestrare, care trebuie să conțină o descriere detaliată a mărfurilor sau a mijlocului de transport, a locului și timpului sechestrării. Dacă persoana ale cărei mărfuri sau mijloc de transport au fost sechestrate nu achită accizele în termen de 20 de zile din data sechestrării, accizele se percep prin executare silită, în conformitate cu legislația fiscală.

Serviciul Fiscal de Stat a conchis că contribuabilul nu a prezentat dovezi de achitare a accizului aferent alcoolului etilic în cantitate de 30 000 litri, sechestrat conform procesului-verbal de cercetare la fața locului din 27 mai 2016, a autotractorului și remorcii invocând că suma accizului neachitat constituie 2 236 896 de lei.

Prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 262 din 12 septembrie 2018, a fost dispusă calcularea și încasarea în contul bugetului a sumei de 2 236 896 de lei, accize neachitate la buget și încasarea în contul bugetului de stat, majorarea de întârziere în mărime de 803 692 de lei, conform prevederilor art. 228 alin. (2) din Codul fiscal, pentru neachitarea în termen a accizului, menționând în acest sens că potrivit materialelor cauzei penale nr. 2016030338, la 26 mai 2016, pe traseul Cimișlia - Hîncești a fost stopat autotractorul de model „Xxxx” cu nr/î XXXX care tracta semiremorca de tip cisternă cu nr/î XXXX, care aparține SRL „Doru Trans”, în care se transporta un lichid incolor, cu miros specific de alcool, în volum de aproximativ 30 000 litri.

Conform Raportului de expertiză nr. 34/12/1 din 21 noiembrie 2016, lichidul transportat reprezenta alcool etilic cu concentrația de 96 % volum.

La 27 mai 2016, de către ofițerul superior de investigație al secției nr. 1 a direcției nr. 3 al INJ al IGP a fost întocmit procesul-verbal de cercetare la fața locului, conform căruia au fost ridicate și aplicat sechestrul pe autotractorul de model „Xxxx” cu nr/î XXXX care tracta semiremorca de tip cisternă cu nr/î XXXX, fiind parcate pe teritoriul INJ.

A comunicat că, în decizia contestată, se pretinde că nu au fost reflectate în evidența contabilă veniturile pentru prestarea serviciilor de transport la 26 mai 2016, nu a fost eliberată foaie de parcurs pentru autocamioane, nu a fost reflectat la intrări alcoolul etilic 30 000 litri, astfel nu au fost respectate prevederile art. 8 alin. (2), lit. c) din Codul fiscal, prevederile art. 2 și art. 17 alin. (1) și alin. (3) din Legea contabilității, Serviciul Fiscal de stat, concluzionând că de către SRL „Doru Trans” nu au fost achitate accizele aferente alcoolului etilic în valoare de 30 000 litri, suma accizului fiind calculată de pârât și stabilită în quantum de 2 236 896 de lei,

suplimentar fiind calculate și penalități de întârziere pentru perioada 17 iunie 2016 - 12 septembrie 2018, în suma de 803 692 lei.

Susține că, la 10 octombrie 2018, a contestat decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 262 din 12 septembrie 2018, depunând în acest sens o cerere prealabilă organului emitent, iar la 08 noiembrie 2018, Serviciul Fiscal de Stat, ca urmare a examinării contestației, a dispus respingerea contestației depuse și menținerea deciziei nr. 262 din 12 septembrie 2018, asupra cazului de încălcare fiscală, despre care a cunoscut la 14 noiembrie 2018. Până la adoptarea deciziei contestate, Serviciul Fiscal de Stat a aplicat sechestru pe toate bunurile materiale ale întreprinderii (anume toate mijloace de transport ale întreprinderii) evaluate în suma de 3 012 028 de lei, iar prin decizia din 15 octombrie 2018, s-a dispus executarea silită a obligației fiscale a SRL „Doru Trans” în mărime de 3 085 155,73 de lei.

În opinia reclamantului decizia nr. 262 emisă de Serviciul Fiscal de Stat la 12 septembrie 2018, este ilegală și neîntemeiată, din motivul că în situația în care SRL „Doru-Trans” este o întreprindere fondată la 28 ianuarie 2011, și are drept obiect de activitate transportul rutier de mărfuri, în acest sens, întreprinderea deține licența nr. 053285 din 01 ianuarie 2015, valabilă până la 31 decembrie 2022, privind transportul rutier contra cost, aceasta nu este o întreprindere care produce careva mărfuri și nici nu este o întreprindere care se ocupă cu importarea mărfurilor.

În acest sens, reclamantul a menționat că, în perioada anului 2016 - 2017 a prestat servicii de transport rutier contra cost, a alcoolului etilic întreprinderii SRL „Garma-Grup”, a efectuat transportul de alcool etilic de la fabrica de producere a alcoolului din s.Fîrladeni, r-1 Hîncești, ce aparține SRL „Garma Grup”, contractul de prestare a serviciilor de transport fiind încheiat la 01 august 2016.

A specificat că la 26 mai 2016, în apropierea s.Fîrladeni, r-1 Hîncești, fiind stopat de către colaboratorii poliției, la transportarea unui lichid incolor cu miros specific de alcool, s-a invocat că cantitatea ar fi de aproximativ 30 000 litri, însă în prezența părții nu a fost cântărită marfa, fiind audiat șoferul și ridicat mijlocul de transport și marfa, care până în prezent este confiscată.

În cadrul urmăririi penale, a fost stabilit că produsul transportat a fost încărcat de la uzina de producere a alcoolului etilic ce aparține SRL „Garma Grup” și că la 26 mai 2016, transportatorul SRL „Doru Trans” transporta o anumită cantitate de marfa (alcool etilic) în lipsa actelor care însoțesc marfa, iar la stopare a explicat că marfa a fost încărcată de la fabrica de producere a alcoolului din s. Fîrladeni, r-1 Hîncești, ce aparține SRL „Garma Grup”. Serviciul Fiscal de Stat a inițiat verificări și control vizavi de situația respectivă în anul 2018.

A afirmat că, prin decizia contestată, pârâtul a decis că transportatorul SRL „Doru Trans” nu a prezentat dovezi de achitare a accizului aferent alcoolului etilic transportat și respectiv urmează să achite suma accizului neachitat și a penalităților începând cu anul 2016 și a adoptat o decizie cu aplicarea unei norme de drept care era abrogată la data efectuării controlului fiscal, precum și la adoptarea deciziei asupra cazului de încălcare fiscală contestată.

Reclamantul a subliniat că, începând cu 01 ianuarie 2018, a fost abrogat capitolul 5 format din art. 128 din Titlul IV al Codului fiscal, care reglementează

„Administrarea accizelor” [Cap. 5 (art.128) abrogat prin Legea nr. 288 din 15 decembrie 2017, în vigoare 01 ianuarie 2018 or, contrar prevederilor de drept enunțate, Serviciul Fiscal de Stat în decizia nr. 262 din 12 septembrie 2018, face referire la prevederile art. 128 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, indicând, că contribuabilul nu a prezentat dovezi de achitare a accizului aferent alcoolului etilic și respectiv a decis să calculeze accizul respectiv.

În opinia reclamantului, Serviciul Fiscal de Stat nu a avut competențe legale de a verifica achitarea accizelor la persoanele juridice care nu sunt înregistrate ca plătitori ai accizelor, fiind inadmisibil și argumentul pârâtului referitor la faptul că se aplică art. 128 din Codul fiscal, (în redacția legi la data comiterii încălcării), articolul respectiv referindu-se la împuterniciri și competențe de a efectua anumite acțiuni, care au fost excluse începând cu 01 ianuarie 2018, și nicidecum la normă materială.

A susținut că, SRL „Doru-Trans” nu este nici producătorul, nici persoana care a fabricat alcoolul etilic și nici importatorul mărfii date, respectiv, SRL „Doru Trans” nu este înregistrat drept subiect a plăților de accize, astfel, Serviciul Fiscal de Stat nu a avut suport legal de a impune la plata accizelor persoanele care nu sunt subiecți ai impunerii prin prisma art.120 alin. (1) din Codul fiscal.

A indicat că, prevederile Instrucțiunii nr. 03 din 16 august 2002, cu privire la modul de calculare și achitare a acizelor, care a fost abrogată la 19 iunie 2017, la cap. II, pct.2.2, în care este indicat că conform Legii pentru punerea în aplicare a titlului IV din Codul fiscal, până în anul 2005, ca plătitori de acciz se consideră și persoanele care nu sunt subiecți ai impunerii, inclusiv întreprinderile comerciale în adresa cărora persoanele juridice și persoanele fizice expediază (transportă) și livrează mărfuri supuse accizelor, inclusiv mărfuri importate, fără documente justificative, pentru comercializarea ulterioară ori pentru prelucrarea și/sau fabricarea ulterioară a altor mărfuri supuse accizelor, confirmă repetat că subiect al impunerii la plata accizului sunt doar producătorii și importatorii mărfurilor accizabile înregistrați ca plătitori de accize.

A subliniat că, pe marginea circumstanțelor transportării fără acte al alcoolului etilic a fost deschisă o cauză penală, în cadrul căruia organele de drept au constatat că produsul transportat aparține întreprinderii SRL „Garma Grup”, iar SRL „Doru Trans” este o întreprindere care prestează servicii de transport și nu produce mărfuri accizabile, cum ar fi alcoolul.

A conchis că, acțiunile Serviciului Fiscal de Stat, confirmă incertitudinea cu privire la natura încălcării fiscale imputate, iar actul de control fiscal din 18 mai 2018 și actul de control fiscal din 08 august 2018, sunt absolut identice în ceea ce ține de constatarea faptelor, unica diferență constând în faptul că în primul act de control fiscal, Serviciul Fiscal de Stat, ca urmare a examinării circumstanțelor a constatat lipsa parțială a evidenței contabile pentru luna mai 2016, manifestată prin neeliberarea foii de parcurs pentru transportarea alcoolului etilic la 26 mai 2016 și neînregistrarea în evidența contabilă a alcoolului etilic, precum și lipsa licenței pentru prestarea serviciilor de transport rutier contra cost, pentru exploatarea semiremorcii de tip XXXX, cu numărul de înregistrare XXXX, iar prin actul de control din 08 august 2018, exact în baza aceluiași circumstanțe a constatat

neachitarea accizelor pentru perioada fiscală mai 2016, în suma de 2 236 896 de lei, aferente cantității de 30 000 litri de spirt.

Reclamantul și-a exprimat dezacordul cu soluția de achitare a accizelor, menționând ca fiind ilegal calculată și majorare de întârziere începând cu anul 2016, pentru că nu există o asemenea obligație fiscală și nici nu a fost stabilită în 2016, iar acțiunile Serviciului Fiscal de Stat le consideră drept o presiune asupra agentului economic, impus la plata neîntemeiată a unui impozit neatribuit care în final va duce la insolvența societății.

Prin hotărârea din 16 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Doru Trans” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil (f.d.13-24, vol. II).

La 28 octombrie 2019, SRL „Doru Trans”, a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii din 16 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, iar la 20 decembrie 2019 a depus motivarea apelului, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei hotărâri noi privind anularea deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 262 din 12 septembrie 2018 (f.d. 10-11, vol. II).

Prin decizia din 28 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, au fost admisă cererea de apel declarată de SRL „Doru Trans” împotriva hotărârii din 16 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d. 194-225, vol. III).

A fost casată hotărârea din 16 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și emisă o hotărâre nouă prin care a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă SRL „Doru Trans” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil.

A fost anulată decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 262 din 12 septembrie 2018, asupra cazului de încălcare a legislației pretins a fi comisă de SRL „Doru Trans” cod fiscal xxxx, prin care a fost decis de a calcula și încasa în buget suma de 2 236 896 de lei cu titlu de accize neachitate la buget și a calcula și încasa la buget majorarea de întârziere în mărime de 803 692 de lei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a notat că, SRL „Doru Trans” nu are calitatea de subiect al impunerii cu accize și acest aspect a fost confirmat și de reprezentantul pârâtului în ședința instanței de apel, astfel, exclude posibilitatea autorității fiscale să răsfrângă asupra SRL „Doru Trans” prevederile pertinente din Codul fiscal, în special să calculeze cote și plăți pentru accize sau să aplice careva sancțiuni pentru pretinsele întârzieri în acest sens.

A conchis că, calcularea și obligarea la plată a accizelor, impusă unei persoane care nu deține calitatea legală de subiect al impunerii constituie un suficient temei legal pentru anularea actului administrativ contestat.

Suplimentar a indicat că, deciziile emise de către Serviciului Fiscal de Stat au fost emise în baza procesului-verbal de cercetare la fața locului din 27 mai 2016 potrivit căruia s-a ridicat și aplicat sechestru pe autovehicul și remorcă, precum și având ca material probator Raportul de expertiză nr. 34/121/-R-6504 din 21 noiembrie 2016, acte emise în cadrul urmăririi penale în dosarul penal nr. 2016030338 or, la caz, prin sentința din 02 septembrie 2020 a Judecătoriei

Chișinău, sediul Buiucani, s-a dispus achitarea pe marginea acuzației de comitere a infracțiunii stabilite de art. 250 alin. (2), lit. b) Codul penal, din motiv că fapta nu a fost comisă de Ștefănuță Vitalie, acesta fiind reabilitat pe marginea acuzației respective cu revocarea tuturor măsurilor de constrângere aplicate în privința acestuia, fapt ce denotă ilegalitatea înscrisurilor care au stat la baza intentării urmăririi penale, și consecvent și la emiterea deciziilor Serviciului Fiscal de Stat.

La 05 mai 2021 (data de pe plicul poștal), Serviciul Fiscal de Stat a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 28 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, ulterior la 28 iulie 2021, a depus motivarea recursului solicitând anularea deciziei contestate, cu pronunțarea unei decizii noi privind respingerea acțiunii ca neîntemeiate (f.d. 234 vol. III, f.d. 2-9 vol. IV).

În motivarea recursului, recurentul și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, invocând că SRL „Doru Trans” nu a prezentat nici Serviciului Fiscal de Stat, nici instanțelor de judecată documentul justificativ privind prestarea serviciilor de transport la 26 mai 2016 pentru SRL „Garma Grup”.

A menționat că, Serviciul Fiscal de Stat, în cadrul controlului a verificat toate documentele de evidență contabilă prezentate de SRL „Doru-Trans” și nu a constatat reflectarea în evidența contabilă a SRL „Doru-Trans” a pretinsei tranzacții economice din 26 mai 2016 cu SRL „Garma Grup”. Mai mult, SRL „Doru-Trans” în cadrul examinării cauzei a confirmat că, nu posedă niciun document care ar atesta faptul că la 26 mai 2016, SRL „Doru-Trans” a prestat servicii de transport pentru SRL „Garma Grup”, iar alcoolul etilic depistat în mijlocul de transport al SRL „Doru-Trans” ar aparține SRL „Garma Grup”.

În opinia recurentului lipsa probelor în ansamblul lor, demonstrează legalitatea operațiunilor administrative care au stat la baza pronunțării deciziei nr. 262 din 12 septembrie 2018 privind aplicarea sancțiunii pentru încălcarea comisă de contribuabil la 26 mai 2016, indică expres asupra faptului că decizia instanței de apel este una neîntemeiată și nefundamentată legal.

Procedura de tragere la răspundere pentru încălcarea fiscală se aplică în conformitate cu legislația în vigoare în timpul și în locul examinării cazului de încălcare fiscală.

În acest sens, a menționat că decizia asupra cazului de încălcare a legislației a fost emisă în baza normelor legale, care erau în vigoare la data comiterii încălcării fiscale și anume comiterea încălcării fiscale pentru perioada fiscală luna mai 2016. Circumstanțele de fapt și de drept, precum și documentele confirmative aferente încălcărilor fiscale constatate, care au determinat Serviciul Fiscal de Stat de a sancționa contribuabilul sunt detaliat descrise în actul de control și în decizia emisă ulterior.

A subliniat recurentul că, potrivit materialelor cauzei penale nr. 2016030338 din 26 mai 2016, pe traseul Cimișlia-Hîncești a fost stopat autotractorul de model „Xxxx” cu numărul de înmatriculare XXXX care tracta semiremorca de tip cisternă cu numărul de înmatriculare XXXX, care aparține SRL „Doru-Trans”, în care se transporta un lichid incolor, cu miros specific de alcool, în volum de 30000 litri, care reprezintă alcool etilic cu concentrația de 96% volum (potrivit Raportului de expertiză nr.34/12/I-R-6504 din 21 noiembrie 2016).

De asemenea, a indicat că, contractul nr. 24 din 01 august 2016 între SRL „Garma Grup” și SRL „Doru Trans”, a fost încheiat abia la 01 august 2016, în timp ce alcoolul a fost depistat la SRL „Doru Trans” la 26 mai 2016, iar SRL „Doru-Trans” a fost sancționat anume pentru încălcarea constatată și comisă la 26 mai 2016.

Totodată a reținut că, în baza ordonanței din 20 martie 2018 emisă de procurorul în Procuratura mun.Chișinău, Oficiul Buiucani, a fost efectuat controlul fiscal la fața locului, prin metoda verificării tematicе, privind corectitudinea reflectării în evidența contabilă a relațiilor economice ale SRL „Garma Grup” cu SRL „Doru-Trans” și corectitudinea înregistrării operațiunilor economice în evidența contabilă din tranzacțiile cu alcool etilic (actul de control nr. 5-511268 din 18 mai 2018). Iar, conform evidenței contabile a SRL „Garma Grup”, relații economice pentru perioada 01 ianuarie 2016 – 31 iulie 2016 cu SRL „Doru Trans” nu s-au stabilit.

A conchis că, nu sunt relevante concluziile instanței de apel precum că SRL „Doru Trans” nu este subiect al impunerii cu accize, deoarece nu importă și nici nu produce alcool etilic or, acesta nu a îndeplinit sarcina probațiunii și nu a prezentat probe concludente și convingătoare, care să confirme că între SRL „Doru Trans” și SRL „Garma Grup” au existat relații contractuale în perioada 01 ianuarie 2016 – 31 iulie 2016, precum și nu au fost prezentate înscrisuri care să confirme că alcoolul etilic transportat aparținea SRL „Garma Grup”.

Conform art. 244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform articolului 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 28 aprilie 2021, iar recurentul a recepționat dispozitivul deciziei la 29 aprilie 2021 (f.d. 233, vol. III) și decizia motivată la 07 iulie 2021 (f.d. 240, vol. III).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că Serviciul Fiscal de Stat s-a conformat prevederilor legale și a depus cererea de recurs nemotivat la 05 mai 2021 și motivarea recursului la 28 iulie 2021, în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 17 august 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatului copia cererii de recurs, fiindu-i explicat dreptul de a depune referință asupra recursului declarat. Însă, până în prezent intimatul nu a prezentat referință pe marginea recursului (f.d. 12, vol. IV).

Prin încheierea din 20 octombrie 2021 a Curții Supreme de Justiție, recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat a fost numit pentru examinare în complet din 5 judecători.

Verificând argumentele invocate în recurs, pe baza materialelor din dosar, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a ajuns la concluzia de a admite recursul, a casa integral decizia din 28 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, cu menținerea hotărârii din 16 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din următoarele motive.

Conform articolului 247 din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citarea participanților la proces.

Articolul 248 din Codul administrativ stipulează la alin. (1) lit. c) că, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă decizie prin care casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

Potrivit articolului 194 alin. (2) din Codul administrativ, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

Conform art. 1 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 (în vigoare până la 01 aprilie 2019), orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Din materialele cauzei rezultă că la 08 decembrie 2018, SRL „Doru Trans” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat solicitând anularea deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 262 din 12 septembrie 2018.

Fiind investită cu examinarea în fond a prezentei cauze, Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, prin hotărârea din 16 octombrie 2019, a respins cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Doru Trans” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil (f.d.13-24, vol. II).

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 28 aprilie 2021, a admis cererea de apel declarată de SRL „Doru Trans” împotriva hotărârii din 16 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

A casat hotărârea din 16 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și a emis o hotărâre nouă prin care a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă SRL „Doru Trans” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil.

A anulat decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 262 din 12 septembrie 2018, asupra cazului de încălcare a legislației pretins a fi comisă de SRL „Doru Trans” cod fiscal xxxx, prin care a fost decis de a calcula și încasa în buget suma de 2 236 896 de lei cu titlu de accize neachitate la buget și a calcula și încasa la buget majorarea de întârziere în mărime de 803 692 de lei (f.d. 194-225, vol. III).

Efectuând controlul judiciar al deciziei din 28 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, instanța de recurs a constatat că instanța de apel nu a elucidat toate circumstanțele importante cauzei, iar drept consecință a emis o decizie neîntemeiată, bazată pe interpretarea eronată a legii materiale care guvernează

raportul litigios, fapt ce a dus la adoptarea unei hotărâri greșite.

Prin procesul verbal de constatare la fața locului din 27 mai 2016, perfectat de reprezentanții IGP, a fost consemnată transportarea lichidului incolor, cu miros specific de alcool, în volum de aproximativ 30 000 litri, pe traseul Cimișlia-Hîncești, cu autotractorul de model „Xxxx” cu n/î XXXX și semiremorca de tip cisternă cu n/î XXXX, ce aparțineau SRL „Doru Trans” (f.d.79-80).

La 13 iunie 2016, a fost inițiată cauza penală nr. 2016031331 conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 224 alin. (4) din Codul penal, pe faptul evaziunii fiscale a întreprinderilor care a condus la neachitarea impozitului în proporții deosebit de mari.

Prin ordonanța Procuraturii mun. Chișinău, oficiul Buiucani, din 20 martie 2018, s-a dispus efectuarea controalelor fiscale complexe a activității economico-financiare a SRL „Doru-Trans” și SRL „Garma Grup” în relațiile economice, inclusiv privind corectitudinea calculării și achitării tuturor impozitelor (f.d.78).

Prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. DICF-19206/25 din 25 aprilie 2018 s-a dispus inițierea controlului fiscal la SRL „Doru- Trans (f.d.87, 191-193).

În rezultatul controlului fiscal prin metoda verificării tematice la SRL „Doru-Trans” privind relațiile economice cu SRL „Garma Grup”, a fost perfectat actul de control fiscal nr. 3-511267 din 18 mai 2018, conform căruia s-a constatat încălcarea prevederilor art. 8 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, art. 2 din Legea contabilității nr. 113-XVI din 27 aprilie 2017, manifestată prin lipsa parțială a evidenței contabile pentru perioada lunii mai 2016, neeliberarea foii de parcurs pentru transportarea alcoolului etilic la 26 mai 2016, din s. Fîrlădeni și neînregistrarea în evidența contabilă a alcoolului etilic în volum de 30 000 litri (f.d.89-91).

Prin decizia nr. 22P din 13 iunie 2018, în urma examinării actului de control din 18 mai 2018, Serviciul Fiscal de Stat a prelungit termenul de examinare a cazului de încălcare a legislației cu 30 zile (f.d.109).

La 25 iunie 2018, Serviciul Fiscal de Stat, prin decizia nr. 161, a dispus suspendarea cazului de încălcare fiscală constatat conform actului de control nr. 3-511267 din 18 mai 2016, fiind dispusă efectuarea controlului fiscal repetat (f.d.110).

La 27 iunie 2018, prin decizia nr. DICF-24629/27, a fost efectuat control fiscal repetat prin metoda verificării tematice la SRL „Doru-Trans”, privind relațiile economice cu „Garma Grup” SRL (f.d.111).

Conform actului de control nr. 3-563061 din 08 august 2018, s-a stabilit neachitarea de către SRL „Doru- Trans” a accizelor pentru perioada fiscală mai 2016 în suma de 2 236 896 de lei, aferente cantității de 30 000 litri de spirt (f.d.112-113).

Prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 262 din 12 septembrie 2018 s-a decis calcularea și încasarea la bugetul de stat din contul SRL „Doru- Trans”, a accizelor neachitate la buget în suma de 2 236 896 de lei și majorării de întârziere în mărime de 803 692 de lei (f.d.114-115).

La 10 octombrie 2018, SRL „Doru-Trans” a depus contestație în adresa Serviciului Fiscal de Stat, împotriva deciziei nr. 262 din 12 septembrie 2018, asupra cazului de încălcare a legislației, prin care a solicitat anularea obligației în

sumă de 2 236 896 de lei, invocând că întreprinderea nu este subiect al impunerii cu accize, și că a efectuat doar transportarea alcoolului etilic (f.d.116-117).

În rezultatul examinării contestației depuse de SRL „Doru-Trans”, Serviciul Fiscal de Stat prin decizia nr. 374 din 08 noiembrie 2018, a respins contestația ca neîntemeiată cu menținerea deciziei Serviciului de Stat nr. 262 din 12 septembrie 2018 (f.d.119-120).

Nefiind de acord cu actul administrativ emis, la 08 decembrie 2018, SRL „Doru-Trans”, a depus în instanța de judecată prezenta acțiune (f.d.2-11).

Conform art. 3 din Legea contenciosului administrativ nr.793-XIV din 10 februarie 2000, obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emise de: a) autoritățile publice și autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi; b) subdiviziunile autorităților publice; c) funcționarii din structurile specificate la lit.a) și b).

Obiect al acțiunii în contenciosul administrativ poate fi și nesoluționarea în termenul legal a unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

Dispozițiile art. 14 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 stipulează că, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr-o cerere prealabilă, autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel.

În cazul în care organul emitent are un organ ierarhic superior, cererea prealabilă poate fi adresată, la alegerea petiționarului, fie organului emitent, fie organului ierarhic superior dacă legislația nu prevede altfel.

Conform art. 16 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte a actului respectiv și repararea pagubei cauzate.

Acțiunea poate fi înaintată nemijlocit instanței de contencios administrativ în cazurile expres prevăzute de lege și în cazurile în care persoana se consideră vătămată într-un drept al său prin nesoluționarea în termen legal ori prin respingerea cererii prealabile privind recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei cauzate.

În conformitate cu art. 17 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr.793-XIV din 10 februarie 2000, cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel. Acest termen curge de la: a) data primirii răspunsului la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării refuzului de soluționare a unei cereri prin care se solicită recunoașterea dreptului pretins sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea unei astfel de cereri; c) data

comunicării actului administrativ, în cazul în care legea nu prevede procedura prealabilă.

Prin prisma normelor enunțate, instanța de recurs menționează că prima instanță corect a reținut că actul administrativ individual a fost contestat de reclamant cu cerere prealabilă, acțiunea în instanța de judecată fiind depusă în termen și cu respectarea competenței materiale și jurisdicționale.

Referitor la fondul cauzei, instanța de recurs notează că în conformitate cu prevederile art. 25 din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, judecând acțiunea, instanța de contencios administrativ adoptă una din următoarele hotărâri: a) respinge acțiunea ca fiind nefondată sau depusă cu încălcarea termenului de prescripție; b) admite acțiunea și anulează, în tot sau în parte, actul administrativ sau obligă pîrîtul să emită actul administrativ cerut de reclamant ori să elibereze un certificat, o adeverință sau oricare alt înscris, ori să înlăture încălcările pe care le-a comis, precum și dispune adjudecarea în contul reclamantului a despăgubirilor pentru întîrzierea executării hotărîrii; c) admite acțiunea și constată circumstanțele care justifică suspendarea activității consiliului local sau a consiliului raional, după caz.

Conform art. 8 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal (în vigoare la data comiterii încălcării), contribuabilul este obligat să țină evidența contabilă conform formelor și modului stabilit de legislație, să întocmească și să prezinte organului fiscal și serviciului de colectare a impozitelor și taxelor locale dările de seamă fiscale prevăzute de legislație, să asigure integritatea documentelor de evidență contabilă în conformitate cu cerințele legislației, să efectueze încasările bănești în numerar prin intermediul dispozitivelor și sistemelor pentru înregistrarea operațiunilor cu numerar, respectînd reglementările aprobate de Guvern, inclusiv Lista genurilor de activitate al căror specific permite efectuarea încasărilor bănești în numerar fără aplicarea mașinilor de casă și de control.

Conform art. 121 alin. (1) din Codul fiscal (în vigoare la data comiterii încălcării), obiecte ale impunerii sînt mărfurile supuse accizelor, specificate în anexele la prezentul titlu.

Conform art. 128 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal (în vigoare la data comiterii încălcării), persoana cu funcții de răspundere autorizată a Serviciului Fiscal de Stat este în drept: să sechestreze mărfurile pasibile impunerii cu accize, mijloacele de transport în care au fost depistate mărfuri supuse accizelor și care se află la dispoziția sau în folosința persoanei juridice sau persoanei fizice, dacă această persoană nu poate prezenta dovezi de achitare a accizelor. În acest caz, persoana cu funcții de răspundere este obligată să elibereze o înștiințare scrisă de sechestrare, care trebuie să conțină o descriere detaliată a mărfurilor sau a mijlocului de transport, a locului și timpului sechestrării. Dacă persoana ale cărei mărfuri sau mijloc de transport au fost sechestrate nu achită accizele în termen de 20 de zile din data sechestrării, accizele se percep prin executare silită, în conformitate cu legislația fiscală.

Conform art. 189 alin. (1) din Codul fiscal (în vigoare la data comiterii încălcării), organul fiscal calculează impozitele și taxele contribuabililor în urma controalelor fiscale, dacă au fost stabilite cazuri de nerespectare a legislației fiscale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislația fiscală.

Conform art. 216 alin. (6) din Codul fiscal (în vigoare la data comiterii încălcării), actul de control fiscal este un document întocmit de funcționarul fiscal sau altă persoană cu funcție de răspundere a organului care exercită controlul, în care se consemnează rezultatele controlului fiscal. În act se va descrie obiectiv, clar și exact încălcarea legislației fiscale și/sau a modului de evidență a obiectelor impunerii, cu referire la documentele de evidență respective și la alte materiale, indicându-se actele normative încălcate. În act va fi reflectată fiecare perioadă fiscală în parte, specificându-se încălcările fiscale depistate în ea.

Conform art. 228 alin. (2) din Codul fiscal (în vigoare la data comiterii încălcării), pentru neplata impozitului, taxei în termenul și în bugetul stabilite conform legislației fiscale se plătește o majorare de întârziere, determinată în conformitate cu alin.(3) pentru fiecare zi de întârziere a plății lor, pentru perioada care începe după scadența impozitului, taxei și care se încheie în ziua plății lor efective inclusiv.

Conform art. 233 alin. (1) și (2), 239 din Codul fiscal (în vigoare la data comiterii încălcării), tragerea la răspundere pentru încălcare fiscală se face în temeiul legislației fiscale în vigoare în timpul și la locul săvârșirii încălcării, cu excepția situațiilor când legea nouă prevede sancțiuni mai blânde, cu condiția că încălcarea fiscală, prin caracterul ei, nu atrage după sine, în condițiile legii, răspunderea penală.

Procedura de tragere la răspundere pentru încălcarea fiscală se aplică în conformitate cu legislația în vigoare în timpul și în locul examinării cazului de încălcare fiscală.

Scopul procedurii de examinare a cazului de încălcare fiscală constă în: clarificarea promptă, multilaterală, exhaustivă și obiectivă a circumstanțelor în care s-a produs, soluționarea lui în strictă conformitate cu legislația, asigurarea îndeplinirii deciziei, precum și stabilirea cauzelor și condițiilor care au contribuit la comiterea încălcării fiscale, prevenirea încălcărilor, educarea în spiritul respectării legilor și consolidarea legalității.

Conform art. 3 alin. (4) din Codul fiscal (în vigoare la data comiterii încălcării), impozitarea se efectuează în baza prezentului cod și a altor acte normative adoptate în conformitate cu acesta, publicate în mod oficial, și care sînt în vigoare pe perioada stabilită pentru achitarea impozitelor și taxelor.

Legea contabilității nr. 113-XVI din 27 aprilie 2007 statuează la art. 17 alin. (1) și (3) că, deținerea de către entitate a activelor cu orice titlu, înregistrarea surselor de proveniență a acestora și a faptelor economice fără documentarea și reflectarea acestora în contabilitate se interzic.

Instituțiile publice înregistrează elementele contabile în baza contabilității de casă și/sau contabilității de angajamente.

Analizând înscrisurile cauzei în raport cu normele legale enunțate și cu circumstanțele de fapt ale cauzei, Colegiul apreciază ca fiind corectă concluzia primei instanțe, care a reținut că autoritatea publică, Serviciul Fiscal de Stat, justificat a calculat accize aferente mărfii, alcool etilic în cantitate de 30 000 litri, transportată de SC „Doru-Trans” SRL la 26 mai 2016, fără acte de proveniență și pentru transport și majorările de întârziere aferente neachitări accizelor. Or, pe parcursul examinării prezentului litigiu, s-a constatat că alcoolul etilic transportat

la 26 mai 2016 de SC „Doru-Trans” SRL nu a fost reflectat în evidența contabilă a societății, concomitent lipsind și date referitor prestarea serviciilor de transport aferent mărfii indicate, nu fost eliberată foaie de parcurs pentru autocamioane, fapt care impune concluzia că SC „Doru-Trans” SRL dispunea și avea în folosință marfă supusă accizelor, fără a prezenta dovada achitării accizelor.

În argumentarea soluției, instanța de recurs reține că din procesele verbale ale lucrărilor îndeplinite și facturile fiscale, se atestă că între SC „Doru-Trans” SRL și SRL „Garma Grup” există relații contractuale, conform cărora reclamantul prestează servicii de transport. Însă, actele administrate nu atestă că la 26 mai 2016, marfa transportată de SC „Doru-Trans” SRL aparținea SRL „Garma Grup” și era transportată pentru și în interesul societății vizate or, nici unul dintre înscrisurile indicate nu reflectă prestarea serviciilor de transport la 26 mai 2016 (f.d. 39-53, 92-108).

Așa fiind, SC „Doru-Trans” SRL, nici pe parcursul derulării procedurii administrative nici pe parcursul examinării cauzei nu a prezentat probe concludente și pertinente că între SRL „Garma Grup” și SC „Doru-Trans” SRL au existat relații contractuale în perioada 01 ianuarie 2016 – 31 iulie 2016 și că alcoolul etilic transportat aparținea SRL „Garma Grup”. Astfel, în lipsa dovezilor care ar demonstra că marfa transportată nu aparținea SC „Doru-Trans” SRL, nu a fost produsă și importată de societate, accizele corect au fost calculate și impuse spre plată posesorului mărfii.

În asemenea circumstanțe, instanța de recurs subliniază că, nu pot fi reținute argumentele reclamantului/intimatului SC „Doru-Trans” SRL, preluate greșit de Curtea de Apel Chișinău, precum că la 26 mai 2016 reclamantul presta servicii de transport pentru SRL „Grama Grup” or, contractul de prestări servicii de transport a fost încheiat abia la 01 august 2016 (f.d. 114-115), iar facturile fiscale anexate la materialele cauzei sunt datate pentru perioadele ulterioare lunii august 2016.

De asemenea, instanța de recurs consideră corectă concluzia primei instanțe care a apreciat ca fiind nejustificat argumentul reclamantului că Serviciul Fiscal de Stat la soluționarea cazului a aplicat o normă abrogată, art. 128 din Codul fiscal, care din 01 ianuarie 2018 nu mai era în vigoare, inclusiv acționând fără a dispune de competențe. Or, conform art. 1 alin. (1) și (2) din Codul fiscal, prin prezentul cod se stabilesc principiile generale ale impozitării în Republica Moldova, statutul juridic al contribuabililor, al Serviciului Fiscal de Stat și al altor participanți la relațiile reglementate de legislația fiscală, principiile de determinare a obiectului impunerii, principiile evidenței veniturilor și cheltuielilor deduse, modul și condițiile de tragere la răspundere pentru încălcarea legislației fiscale, precum și modul de contestare a acțiunilor Serviciului Fiscal de Stat și ale persoanelor cu funcții de răspundere ale acestora.

Prezentul cod reglementează relațiile ce țin de executarea obligațiilor fiscale în ce privește impozitele și taxele de stat, stabilind, de asemenea, principiile generale de determinare și percepere a impozitelor și taxelor locale.

Conform art. 3 alin. (4) din Codul fiscal, impozitarea se efectuează în baza prezentului cod și a altor acte normative adoptate în conformitate cu acesta, publicate în mod oficial, și care sînt în vigoare pe perioada stabilită pentru achitarea impozitelor și taxelor.

Prin urmare, se constată că norma prevăzută de art. 128 din Codul fiscal (în vigoare la data comiterii încălcării) a fost aplicată de autoritatea fiscală unei situații care a avut loc și s-a desfășurat în perioada de timp în care prevederile legale menționate erau în vigoare.

În circumstanțele constatate și expuse supra instanța de recurs conchide că instanța de apel a emis o decizie neîntemeiată, bazată pe interpretarea eronată a legii materiale, iar prima instanță a judecat multiaspectual cauza, a dat o apreciere și interpretare corectă legii materiale aplicabile, respectiv Colegiul ajunge la concluzia necesității admiterii recursului depus de Serviciul Fiscal de Stat, casarea integrală a deciziei din 28 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău și menținerii hotărârii din 16 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) și art. 248 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat.

Se casează integral decizia din 28 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 16 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, adoptată în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Doru Trans” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecători

Maria Ghervas

Nina Vascan

Nicolae Craiu

Victor Burduh